

ΕΤΟΣ 58ov

4 Ιουλίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 27 (2979)

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Τή σημερινή ευαγγελική περικοπή τήν ξαναδιαβάσαμε τή δεύτερη Κυριακή τῶν Νηστειῶν μέ περισσότερες χαρακτηριστικές λεπτομέρειες, ἔτσι ὅπως τή διασώζει ὁ ευαγγελιστής Μάρκος. Σ' αὐτό τό περιστατικό ἡ σύνδεση τῆς ἁμαρτίας μέ τήν ἄρρωστια καί τῆς θεραπείας μέ τή σωτηρία εἶναι θεμελιώδης ὡς σχέση αἰτίας καί ἀποτελέσματος. Ὁ ευαγγελιστής Ματθαῖος, ὅμως, μᾶς παρουσιάζει τό ἴδιο θαῦμα μέ λιτότητα καί συντομία. Μπροστά στόν Χριστό πού διδάσκει σέ ἕνα σπίτι στήν Καπερναοῦμ φέρνουν ἕναν παράλυτο ἐπάνω σέ κρεβάτι. Οἱ συνοδοί δέν μποροῦν νά φτάσουν τόν Χριστό ἐξαιτίας τοῦ πλήθους πού ἀκούει τή διδασκαλία Του, γι' αὐτό ἀνοίγουν μιά ὀπή στή στέγη τοῦ σπιτιοῦ καί κατεβάζουν τόν παράλυτο μπροστά στόν Χριστό. Ὁ Ἰησοῦς ἐντυπωσιάζεται ἀπό τήν ἐφευρετικότητα τῆς πίστες τους καί τήν ἐπαινεῖ. Ἀξίζει, λοιπόν, νά προσεγγίσουμε τό σημερινό ευαγγελικό μήνυμα μέσα ἀπό αὐτή τήν ὀπτική καί νά σταθοῦμε στήν κοινωνική διάσταση τῆς πίστεως.

Ἡ πίστη, κίνηση πρὸς τόν ἄλλο ἄνθρωπο

Ἡ χριστιανική πίστη καλεῖ τόν ἄνθρωπο νά ὑπερβαίνει τά ὄρια τῆς ἀτομικότητάς του. Καλεῖ διαρκῶς τόν ἄνθρωπο νά σπάει τό κέλυφος τοῦ ἐγωισμοῦ του καί νά μεταμορφώνεται ἀπό ἄτομο σέ πρόσωπο. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος - ἄτομο μεταβάλλεται σέ πρόσωπο, σημαίνει ὅτι ἐξέρχεται ἀπό τήν ἐγωπαθῆ φυλακή τοῦ ἑαυτοῦ του, ὅπου εἶναι ἐγκλωβισμένος, καί ἔρχεται νά συναντήσῃ μέ κατανόηση, σεβασμό καί ἀγάπη τόν συνάνθρωπο. Ἔτσι γίνεται τό ἀνθρώπινο πρόσωπο μάρτυρας πίστεως καί ἀφορμή σωτηρίας γιά τοὺς ἄλλους. Γιατί ὁ πιστός δέν μπορεῖ νά ἐφραχθῆ καί νά ἐπαναπαύεται κλεισμένος στόν ἑαυτό του, ἀγνοώντας τίς ἀνάγκες τῶν ἄλλων, ἀδιάφορος στό νά βρῆσκει τρόπους θεραπείας.

Ἡ ἐφευρετικότητα τῆς πίστες τῶν συνοδῶν τοῦ παραλύτου, μᾶς λέει ξεκάθαρα ὅτι ἡ γνήσια καί πραγματική, ἡ δυνατή καί θερμή πίστη, δέν κάμπτεται

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. θ' 1-8)

«Τέκνον ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου»

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον, διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδοὺ, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικόν, ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει, τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδοὺ τινες τῶν Γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν· Ἴνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί γὰρ ἐστὶν εὐκολώτερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἐγειρε καὶ περιπάτει; Ἴνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ)· Ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίνην, καὶ ἕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

ἀπό ἐμπόδια, δὲν σταματᾷ μπροστά σέ δυσκολίες. Ἐπινοεῖ, ἐφευρίσκει, ἀγωνίζεται καὶ ἀγωνιᾷ προσευχόμενη νά βρεῖ τρόπους καὶ δρόμους συμπαράστασης καὶ ἐνίσχυσης, παρηγοριᾶς καὶ ἀνακούφισης μέσα ἀπὸ ἐκδηλώσεις καὶ ἔργα ἀγάπης. Βέβαια, ὅταν γυρίζουμε τὸ βλέμμα μας γύρω μας «εἰς τὰς αὐλῆς τοῦ Κυρίου», μέσα στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας, κάποτε ἀπογορευόμαστε, ὄχι μόνο ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιο μας τὸν ἑαυτό. Συνειδητοποιοῦμε πόσο μακριὰ εἴμαστε ἀπὸ αὐτὸ πού θά ἔπρεπε νά εἴμαστε ἢ, τέλος πάντων, ἀπὸ αὐτὸ πού καλοῦμαστε νά γίνουμε· ἄνθρωποι μὲ ἐμπειρία «πίστεως δι' ἀγάπης ἐνεργουμένους» (Γαλ. 5,6). Ἀναρωτηθήκαμε ἄραγε ποτέ, πόσο συχνά τὸ Εὐαγγέλιο, μὲ τὸ συνεχές κάλεσμα γιὰ τελείωση καὶ ὑπέρβαση, σηκώνει ψηλά τὸν πήχη στό στίβο τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα καὶ ἐμεῖς περνᾶμε ἀπὸ κάτω; Ἡ ἀρετὴ τῆς ἀληθινοῦς, δυστυχῶς, εἶναι σπάνια ἀκόμη κι ἐκεῖ ὅπου θά ἔπρεπε νά εἶναι αὐτονόητη, στὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Δεδομένα καὶ ζητούμενα στὸν ἀγὼνα τῆς πίστεως

«Θάρσει, τέκνον» εἶναι ὁ λόγος πού ἀπευθύνει ὁ Χριστὸς στὸν παράλυτο καὶ μέσα ἀπὸ αὐτὸν καὶ στό σημερινὸ ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος, ταλαιπωρημένος, ἀπογορευμένος καὶ προδομένος, ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἐλπίδα καὶ στήριξη ψυχικὴ. Ὅχι, βέβαια, ἀπὸ φθινὲς παρηγοριές, θολὰ καὶ ἐπικίνδυνα συνθήματα, σὰν αὐτὰ πού περισσεύουν στίς μέρες μας καὶ κυκλοφοροῦν μέσα στὴν ἐλευθερία τοῦ κόσμου ἀσύδοτα καὶ ἀχαλίνωτα ὀδηγώντας πολλοὺς σέ ἀδιέξοδα. Ὅλοι ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ τὴ σῶζουσα ζωντανὴ πίστη, πού ὅταν ὑπηρετεῖ τὸν πληγωμένο ἄνθρωπο, ἀποδεικνύει μὲ τὸν πλεόν χειροπιαστὸ τρόπο ὅτι ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ὑπόθεση τοῦ μυαλοῦ μας, ἀλλὰ τῆς καρδιᾶς μας. Αὐτὸ, βέβαια, δὲν σημαίνει ἕναν πρόχειρο συναισθηματισμὸ πού ἀφορᾷ τοὺς ἀφελεῖς

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐμπῆκε ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοιάριον, ἐπέρασε ἀπέναντι καὶ ἦλθεν εἰς τὴν δικὴν του πόλιν. Καὶ τοῦ ἔφεραν ἓνα παράλυτον, ξαπλωμένον σ' ἓνα κρεβάτι. Ὁ Ἰησοῦς, ὅταν εἶδε τὴν πίστιν τους, εἶπε εἰς τὸν παράλυτον, «Ἔχε θάρρος, παιδί μου. Σοῦ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι σου». Καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς εἶπαν μέσα τους, «Αὐτὸς βλασφημεῖ». Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἐπειδὴ κατάλαβε τὰς σκέψεις των, εἶπε, «Γιατί σκέπεσθε πονηρὰ μέσα στὴν καρδιά σας; Τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ πῶ “Σοῦ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι σου” ἢ νὰ πῶ, “Σήκω ἐπάνω καὶ περπάτει”; Ἀλλὰ διὰ νὰ μάθετε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς», – τότε λέγει εἰς τὸν παράλυτον, «Σήκω ἐπάνω, πάρε τὸ κρεβάτι σου καὶ πάγαινε εἰς τὸ σπίτι σου». Αὐτὸς ἐσηκώθη καὶ ἐπῆγε εἰς τὸ σπίτι του. Ὅταν εἶδεν αὐτὸ ὁ κόσμος, ἔθαύμασε καὶ ἐδόξασε τὸν Θεόν, πού ἔδωσε τέτοιαν ἐξουσίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

καὶ γραφικοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι, κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸ μερικῶν, ζοῦν στὸ περιθώριο τῆς ζωῆς, ἀλλὰ εἶναι γνῶρισμα τῶν ἀγωνιστῶν πού ἀνακάθισαν τὴν οὐσία τῆς ὑπαρξῆς τους. Αὐτοὶ εἶναι οἱ νικητὲς τῆς παρούσας ζωῆς καὶ οἱ κληρονόμοι τῆς αἰώνιας.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὅταν μελετᾶμε, στοχαζόμαστε καὶ ἐρμηνεύουμε τὸν διαχρονικὸ λόγον τοῦ Θεοῦ μέ τὴν καθοδήγησιν τῶν Πατέρων μέσα στὴν Ἐκκλησία, θά πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπόψιν μας ὅτι πολλὰ ἀπὸ ὅσα διαβάζουμε δὲν εἶναι δεδομένα τῆς δικῆς μας ζωῆς, ἀλλὰ ζητούμενα τοῦ ἐσωτερικοῦ μας ἀγῶνα. Πολλὰ ἀπὸ ὅσα μᾶς συγκινοῦν καὶ ἀγγίζουν τὴν ψυχὴ μας δὲν εἶναι ἐμπειρίες πού φθάσαμε, ἀλλὰ μιά πνευματικὴ κατάστασις πού ἀκόμη προσπαθοῦμε νὰ κατακτήσουμε, ἐν μέσῳ προκλήσεων, παγίδων καὶ πειρασμῶν πολλῶν. Γι' αὐτὸ ἄς προσπαθοῦμε μέσα στὸ περιβάλλον ὅπου ζοῦμε, μέ τὴ στάσι τῆς ζωῆς μας καὶ τὴ συμπεριφορὰ μας, νὰ ἐνισχύουμε τὴν πίστιν τῆ δικῆς μας καὶ τῶν ἄλλων. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

4 Ἰουλίου 2010: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Ἄνδρέου ἐπισκόπου Κρήτης, ποιητοῦ τοῦ μεγάλου Κανόνος,
Μιχαὴλ Χωνιάτη ἐπισκόπου Ἀθηνῶν († 1220)
Ἦχος: πλ. α' – Ἑωθινόν: ΣΤ' – Ἀπόστολος: Ρωμ. 1β' 6-14 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. θ' 1-8.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 11 Ἰουλίου, Ζ' Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Β' Κορ. στί 1-10 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. θ' 27-35.

Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου
ΙΩΑΝΝΟΥ Μ. ΦΟΥΝΤΟΥΛΗ
ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
τόμοι Α΄, Β΄ καὶ Γ΄

(σχῆμα 14x21, σελ. 344, 186 καὶ 248)

Ἐκδόθηκε καὶ κυκλοφορεῖται ἀπὸ τίς Ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τὸ τρίτομο ἔργο «Τελετουργικά θέματα» τοῦ ἀειμνήστου Ἰ. Μ. Φουντούλη, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ. Κάθε τόμος περιλαμβάνει δώδεκα μελετήματα πού ἐκφωνήθηκαν σέ Ἱερατικά Συνέδρια καὶ ἀφοροῦν σέ τελετουργικά θέματα, σέ μιά προσπάθεια νά προσεγγίσει κάθε ἀναγνώστης ὀρθότερα καὶ ἀκριβέστερα τὰ μυστήρια καὶ τίς ἱερές τελετές. Εἰδικότερα:

Α΄ τόμος: Μοναχικό καὶ κοσμικό τυπικό. Τό ἑορτολόγιο τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας - Ἡ γένεση καὶ διαμόρφωσή του. Λειτουργικές ιδιομορφίες τῶν ἀκολουθιῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Ἡ συμβολική γλώσσα τῆς θείας λατρείας. Τελετουργικά προβλήματα τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ νυχθημέρου. Νεκρώσιμα τελετουργικά. Τό ἅγιον βάπτισμα - Ἱστορικό-τελετουργική θεώρηση. Ἡ μυστηριακή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημέρωσης. Ἡ ἱερολογία τοῦ γάμου - Ἱστορικό-τελετουργική θεώρηση. Ἡ θεία Λειτουργία - Τελετουργική θεώρηση.

Β΄ τόμος: Ἡ γυναίκα στή λειτουργική ζωὴ καὶ ἐνοριακὴ διακονία τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στή θεία λατρεία. Ἡ λειτουργικὴ ἀνανέωση στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία - Δυνατότητες καὶ ἐμπόδια. Σύγχρονα λειτουργικά προβλήματα. Θεία λατρεία καὶ τέχνη - Σχέσεις λατρείας καὶ τεχνῶν στὸν Ὁρθόδοξο ναό. Ὁρθόδοξη γυναίκα καὶ λατρεία. Τό «Πάσχα» τῶν Χριστουγέννων. Ἀγιορειτικά λειτουργικά Τυπικά. Ἡ ἀναβίωση τοῦ ἀσματικοῦ τυπικοῦ. Ἡ μεγάλη Τεσσαρακοστὴ καὶ ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος. Ὁ Ἱερέας ὡς μυσταγωγός. Παράδοση καὶ ἐξέλιξη τῶν ἱερῶν ἀμφίων.

Γ΄ τόμος: Τὸ πρόβλημα τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν λειτουργικῶν βιβλίων τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας. Τὰ ἱερά μνημόσυνα. Τελετουργικὴ προσέγγιση τῆς θείας Λειτουργίας. Σχόλια στήν ἀκολουθία τῆς μετανοίας. Τελετουργικὴ προσέγγιση τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν τοῦ ἄρραβῶνος καὶ τοῦ γάμου. Οἱ μακαρισμοὶ στήν Ὁρθόδοξη λατρεία. Ἡ τελεσιουργία τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας - Λειτουργικοὶ τύποι τῆς Ἀνατολῆς. Τὸ σύστημα τῶν ἀγιογραφικῶν ἀναγνωσιμάτων στήν Ὁρθόδοξη λατρεία - Πλεονεκτήματα, μειονεκτήματα, δυνατότητες βελτιώσεως. Οἱ ἀκολουθίες τῶν ὥρων καὶ τὰ τυπικά. Τὰ Ἰουδαϊκά καὶ Ἑλληνορωμαϊκὰ ἡμερολόγια καὶ οἱ χριστιανικὲς ἐορτές. Ἡ ἀκολουθία τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις καὶ τάξεις τῶν χειροτονιῶν.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθόδοξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr